

λέγει πώς εἶχε /⁴ κάνει μία σεντέ[n]ζα τοῦ Λουμπῆ Φαμελίτη διὰ πρόσωπον τῆς Κατερίν(ας) τοῦ /⁵ πο(τὲ) Νικολοῦ Γρυ[πά]ρη θυγατέρ(ας) καὶ ἐναντίον πρὸς τὴν Ἀννέζα τῆς Ποθητῆς /⁶ εἰς τὴν ὁποίᾳ φαίνεται πώς ἐπῆρεν τὸ ἀμπέλι τοῦ ἀγίου Ιωάννου ὃπού /⁷ τῆς ἥφησεν ὁ ποτὲ Νικολὸς ἄνδρας τῆς καὶ τὸ ἔδωσεν τῆς θυγατρός του τῆς /⁸ ἀνωθ(εν) Κατερίνας, διὰ τὸ ὅποιο λέγει καὶ φανερᾶ ὅμολογᾶ πώς τὴν ἀνωθ(εν) /⁹ σεντένζα ὃπου ἔκαμεν γραμμένη στοὺς 1720 Μαγίου 30 τὴν ἔκαμεν ἀπὸ /¹⁰ τὸν φόβον τῶν ἀφεντάδων. Καὶ ἔτζι τὴν σήμερον ἐγνωρίζοντ(ας) τὸ ἀδικον ὃ /¹¹ ποὺ ἔκαμεν τῆς αὐτῆς Ἀννέζας ἀννουλλάρει τὴν αὐτὴ σεντένζα εἰς ὅλα τῆς /¹² τὰ μέρη νὰ εἴναι ἀκερη καὶ νὰ μὴν ἀχρήζει τίποτ(ας) ώστα νὰ μὴν ἥθελε /¹³ γένει πώποτες ἀλλὰ τὸ ἀνωθ(εν) ἀμπέλι νὰ εἴναι τῆς ἀνωθ(εν) Ἀννέζας καθὼς /¹⁴ ὁ πο(τὲ) ἄνδρας τῆς τῆς τὸ ἥφησεν καὶ κατὰ τὸ χονγγέτι ὃποὺ ἔχει ἀπὸ τὸν /¹⁵ καδῆ καὶ ἀπόρασιν ἀπὸ τοὺς πρώη ἐπιτρόπους. Περὸ τὸ πρᾶμα ὃποὺ /¹⁶ ἐπῆραν τῆς ἀνωθ(εν) Κατερίν(ας) εἰς τὴν Χεμονῆτρα νὰ εἴναι κρατημένη ἡ ἀνωθ(εν) /¹⁷ Ἀννέζα νὰ τῆς τὸ ἀναστήνῃ γῇ εἰς τόσα ἀσπρα γῇ εἰς τόσον ἄλλο πρᾶμα. /¹⁸ Ἐτζι ἔκρινεν καὶ ἀποφάσισεν διὰ νὰ ξεφορτώσῃ τὴν συνείδησίν του καὶ /¹⁹ διὰ τὸ ἀληθὲς ὑπογράψει καὶ ίδιογείρος του καθὼς ἐσήκωσεν καὶ τὴν |πρώη| αὐτὴ σεντένζα /²⁰ ἀτός του.—

/²¹ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω τὸ ἀνωθ(εν).—

/²² Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλλιέρης

144

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1721 Ιουλίου 3

Διεκδίκηση ἀκινήτου. Χρησικτησία

1721 Ιουλίου 3 - Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου /³ ἐργόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορ(ᾶς) γενομένης ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἔνα μερ(ος) ἡ /⁴ Μαντελένα, θυγατέρα τοῦ πο(τὲ) Ιωάννη Ρουσουνέλου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ὁ Μανώλης Κονταρῖν(ος) /⁵ ἀφορμὴ διὰ ἔνα κλεῖσμα ὃποὺ εἶχε πουλήσει ὁ πο(τὲ) ἀνωθ(εν) Ιωάννης τοῦ πατέρα τοῦ ἀνωθ(εν) /⁶ Μανωλάκη, τιποθεμένο στὰ Βρισιά, καθὼς φαίνεται τὸ στρουμέντο του γραμμένο στοὺς /⁷ 1683 Οκτωβρίου 26, γραμμένο ὑπὸ χειρὸς τοῦ πο(τὲ) καντζηλλιέρη παπᾶ - Μάρκου Κορινθίου, τὸ ὅποιο κλεῖσμα τὸ πρετεντέρει ἡ ἀνωθ(εν) Μαντελένα νὰ τὸ πάρῃ ὡς θυγατέρα τοῦ πατρός της ὃπου εἴναι. Καὶ μὴν κάνοντ(ας) καλὰ ἀνάμεσόν τ(ως) ἐνεφανί/¹⁰στηκαν εἰς τὴν ἀνωθ(εν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

έμιλησαν πᾶσα /¹¹ τ(ως) δικαίωμα ἐκ στόματ(ος) καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ /¹² μεγάλην στόχασιν γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ στοχαζόμε /¹³ νοι τοῖς ἄνωθ(εν) διαφορὲς καὶ τὴν πολυκακιρία πώς εἶναι χρόνοι 38 ὅπου τὸ ἀ /¹⁴ γόρασεν ὁ πατέρας τοῦ ἄνωθ(εν) Μανωλάκη. Διὰ τοῦτο τὸ λοιπὸν χρίνου καὶ ἀπο /¹⁵ φασίζουν ὅτι τὸ ἄνωθ(εν) κλεῖσμα νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθ(εν) Μανωλάκη καὶ ἡ ἄνωθ(εν) Μαν /¹⁶ τελένα νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμη τίποτ(ας), ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι τόσοι χρόνοι ὅπου /¹⁷ τὸ ἀγόρασεν τοῦ Μανωλάκη ὁ κύρης καὶ αὐτοὶ δὲν ἔκοντραδίραν κατὰ τὸ συνή /¹⁸ θει τοῦ τόπου ἀπὸ ἐτότες. "Ετζι ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλει γράψουν /¹⁹ καὶ ὑποκάτωθεν.—

/²⁰ Γιαννάκης Καλαμαρᾶς ἐπίτροπ(ος) καὶ κριτὴς βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.—

/²¹ Σπηλιώτης Σαντοριναῖ(ος) πίτροπ(ος) καὶ κριτὴς βεβαιώνω τ' ἄνωθ(εν)

/²² Περράκης Φώσκουλ(ος) /²³ καντζηλλιέρης

145

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1721 Ιουλίου 5

Διεκδίκηση ἐκκλησίας καὶ ἀκινήτων. Διαφορὲς ἀπὸ δουλεῖες

1721 Ιουλίου 5 Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχό /³ μενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρ(ος) ὁ Ἀλέσαντρ(ος) /⁴ τοῦ Ρουσουνέλου εἰς πρόσωπον τῆς γυνῆς αὐτ[οῦ], ὃνόματι Μηλιὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρ(ος) ὁ ἀδελφό /⁵ς της ὁ Γεώργης Μανιάτης καὶ οἱ ἀδελφές της Σταματικὴ καὶ Μαρία. Ἀφορμὴ διὰ μία ἐκκλησία /⁶ στὰ Χάλαρα καὶ αὐτοῦ ἡ κατοικία καὶ διὰ ἕνα κελὶ καὶ νερὸ αὐτοῦ στὸν ὅμοιον τόπον, καὶ διὰ /⁷ ἄλλες διαφορὲς ὅπου εἶχαν. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντ(ας) καλὰ τ' ἄνωθ(εν) ἀδέλφια ἥλθαν συνιβα /⁸ στικῶς καὶ ἐσήκωσαν τοὺς ἀφέντες ἐπιτρόπους τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους καὶ ἐδιάβηκαν /⁹ ἀπάνω εἰς τὸν ὅμοιον τόπον εἰς τὰ Χάλαρα καὶ ἐκεῖ ἐμίλησαν πᾶ[σ]αν τ(ως) δικαίωμα ὅπου /¹⁰ νὰ εἶχαν ἐκ στόματο(ς) καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν /¹¹ γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζομένη τοῖς ἄνωθ(εν) διαφορὲς χρίνου /¹² καὶ ἀποφασίζου ὅτι τὸ ἡ κατοικία εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μὲ τὴν ἀλωνίστρα νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθ(εν) /¹³ Γεώργη Μανιάτη, ὁμοίως καὶ τὸ κελὶ ὅπου εἶναι αὐτοῦ ὅμπρὸς εἰς τ[ὸ] χωριό καὶ ἡ ἐκκλησία /¹⁴ νὰ εἶναι ὀλωνῶν τῶν παιδίων νὰ κάνου πᾶσα ἔνας τὴν ἑορτὴν [...] καὶ τὰ βουτόδσπιτα /¹⁵ μὲ τὴν κέλα νὰ εἶναι τῶν ἀλωνῶν ἀδελφιῶν καὶ ἡ στράτα ποὺ πάγ[ει] πρὸς τὸ νερὸ νὰ {εἶναι} /¹⁶ εἰς κυβέρνησι